

Nr 439

Av herr **Wachtmeister m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till det frivilliga skytteväsendets befrämjande.*

I årets statsverksproposition, fjärde huvudtiteln, föreslår försvarsministern till det frivilliga skytteväsendets befrämjande ett anslag av 1 625 000 kronor.

En väsentlig del av årets anslagshöjningar till försvaret grundar sig på inträffade kostnadsstegringar. Vid 1955 års riksdag fick skytteväsendet sitt anslag nedskuret med 100 000 kronor. Samtidigt som chefen för arméstaben i skrivelse den 17 december 1954 ansåg sig tvungen föreslå denna åtgärd, framhöll han emellertid följande:

Med hänsyn till att det frivilliga skytteväsendet har betydelse icke endast för armén bör övervägas huruvida medel kunna ställas till förfogande ur anslag avsedda för ändamål gemensamma för försvaret.

Någon kompensation har skytteväsendet sedan dess likväl icke erhållit oaktat en fördyring av ammunitionen med 20 procent och trots ett förfall av landets skjutbanor, som gått i än snabbare takt än den allmänna kostnadsstegringen.

Det höga ammunitionspriset har visat sig få menliga följder för skytteverksamheten i form av mindre antal lossade skott och färre medlemmar, framför allt bland de yngre skyttarna. Försvarets civilförvaltnings förslag om ett på grund härav med ytterligare 75 000 kronor förhöjt anslag är därför väl motiverat, men just nu är det skjutbanornas otillräcklighet, som är det allvarligaste problemet.

Beträffande de ca 2 100 skjutbanorna framgår läget av nedanstående tablå, upprättad av Skytteförbundens överstyrelse som en sammanställning av intill den 23 januari 1957 inkomna ansökningar rörande bidrag av statsmedel till skjutbanearbeten:

Ansökningar gällande	Antal	Totalbelopp kr.
a) Reparationer och underhåll — övervägande ur säkerhetssynpunkt — av befintliga skjutbanor. I ett stort antal ansökningar framhålles skjutbanans betydelse för hemvärnet	89	412 810
b) Nyanläggningar	33	352 818
Summa	122	765 628

Nyanläggningarna enligt b) ovan fördelar sig sålunda:

	Kronor
1) På grund av bebyggelse, trafik, utlöpt kontraktstid o. d. ej längre disponibla skjutbanor	145 353
2) Totalspolierade banor, vilkas reparation — särskilt med hänsyn till bl. a. nutida fordringar ur säkerhetssynpunkt — skulle ställa sig dyrare än nyanläggning	90 010
3) Speciellt ur utbildningssynpunkt, bl. a. för hemvärnets skjutning, erforderliga skjutbanor	20 772
4) Med hänsyn till ökat skytteintresse m. m. (även återupplivade skytteföreningar)	69 770
5) Pistolskjutningsbanor	8 913
6) Sportskyttebanor	18 000
	Summa 352 818

Härvid är att märka, att ovanstående uppgifter blott avser den del av arbetena, för vilken statsbidrag söks. Ojämförligt mycket större värde har de arbeten, som utförs av skyttarna själva, med eller utan bidrag från ortens näringsliv eller kommunala myndigheter. Övervägande delen av arbetena är antingen underhållsarbeten eller påbyggnader av redan befintliga banor, framtvingna av det ökade automatvapenskytte, som skytteföreningarna efter arméledningens önskan lojalt åtagit sig att befordra. Vid skjutning i stående med kulsprutespistol stegrar sig vapnet, varför kulfången måste höjas och förses med kulskärmar.

Det är icke blott med hänsyn till säkerheten för markörerna eller omkringliggande områden, som eftersättandet av skjutbanearbetena är en betänklig sak. Det frivilliga skytteväsendets banor begagnas även av den frivilliga befälsutbildningsrörelsen, av hemvärdet och av civilförsvaret. För hemvärdet i dess helhet är de civila skjutbanorna av avgörande betydelse såväl för den grundläggande skjututbildningen som för skjutfärdighetens bibehållande.

Inom snart sagt varje kommun, varje tätort, finnes en skjutbana; de militära skjutbanorna kan på grund av sitt antal och läge blott i undantagsfall begagnas av hemvärdet (antal garnisonsorter 55, antal hemvärnsområden 1 113). I hemvärdets utbildningsföreskrifter har uttryckligen stadgats ett intimt samarbete med det frivilliga skyttet, och i många fall har skytteföreningarna åtagit sig att helt svara för hemvärdets skjututbildning. Då den frivilliga skytterörelsen har egna, särskilt utbildade instruktörer och därjämte genom sina medlemmar en oerhört stor fond av erfarenhet, är den synnerligen väl lämpad att omhändervärd denna utbildning. För varje år räknar också skyttet flera hemvärnsmän inom sina led. 1953 var antalet

31 361, 1954 var de 32 415 och 1955 slutligen var av de 237 000 aktiva skyttarna 32 824 hemvärnsmän, förutom alla dem, som deltagit i utbildningen utan att inskrivas som medlemmar i någon skytteförening.

Vi är fullt medvetna om att den av oss yrkade förhöjningen av anslaget med 150 000 kronor är helt otillräcklig för att sätta skjutbanorna i fullgott skick, men med hänsyn till det statsfinansiella läget anser vi oss ej för närvarande kunna begära högre bidrag.

Under åberopande av vad ovan anförts beträffande skjutbanornas underhåll och betydelsen av fullgoda banor för icke minst hemvärdet får vi därför hemställa,

att riksdagen måtte till Armén: Frivilliga skytteväsendets befrämjande för budgetåret 1957/58 anvisa ett reservationsanslag av 1 775 000 kronor.

Stockholm den 25 januari 1957

Hans Wachtmeister

Dag R. Edlund

Elis Håstad